

برنده اصلی جنگ اخیر، ملت رشدیافته ایران است که یک تنه در برابر مستکبران زمان ایستاده است

از فروپاشی ۱۳۲۰ تا شکوه ۱۴۰۵

سرمقاله

ما در متن واقعه ایم و همین باعث شده متوجه اتفاق بزرگی نشویم که مردم ایران در حال خلق آنند. برای فهم این وضعیت، باید سعی کرد از آن فاصله گرفت. یک روش فاصله گرفتن می تواند این تکنیک باشد که با واقعه فاصله زمانی پیدا کنیم. برای مثال، ذهن تحلیلگر نه الان و در موقعیت فعلی، بلکه ۲۰ یا ۳۰ سال دیگر به پای مطالعه این واقعیت بنشیند و آن را تحلیل کند. این روش اما یک آفت بزرگ دارد. در لحظه متوجه طول و عرض و ارتفاع اتفاقی نیست که در حال رخ دادن است. لاجرم هم تحلیل و تفسیری که از واقعه دارد، نسبت درستی با واقعیت پیدا نمی کند. روش دیگر این است که واقعه را در کنار واقعیات تا حد امکان مشابه دیگری ببینیم که در ساحت زمان های نزدیک به ما اتفاق افتاده اند. از این جهت، تاریخ دفاع مقدس ۸ ساله و شهریور ۱۳۲۰ دو واقعه کلان و مهم جامعه ایرانی هستند که می توانند در کنار وضعیت و واقعیت فعلی قرار گیرند.

در شهریور ۱۳۲۰، کشورهای درگیر جنگ جهانی دوم به ایران، به مانند پل پیروزی خود به جنگ نگاه می کردند. کشور آغاز یک دوره مدرنیزاسیون را کلید زده بود که تشکیل ارتش مدرن از مهم ترین مظاهرش بود. با این حال، یکی از مهم ترین مظاهر مدرنیزاسیون غربی، بدون هیچ درگیری و مقاومتی در برابر هجوم ارتش های روس و انگلیس فروریخت. اشغالگران تا تهران پیش آمدند. شاه مملکت را خلع کردند و از کشور بیرون انداختند. خاک ایران هم لگدمال قوای بیگانه شد. حضور انبوه نظامیان شان حقیقی به بار آورد.

قربانی قحطی هم هزاران ایرانی بودند که هیچ نقشی در جنگ نداشتند. مردم ایران از یک سوزیر ضرب نظام سیاسی تحمیلی رضاخانی لگدمال شده بودند که در راستای نگاه و موضع اجنبی، قوت های آن ها را نادیده و به زور از آن ها گرفته بود. از سوی دیگر هم زعمای خود را کسانی نمی دیدند که بشود با اتکالی به آن ها در برابر تهاجم فکری و فرهنگی و نظامی دشمن ایستاد. از نگاه مردم ایران، زعمای وقت ایران خود بخشی از مشکل و بلکه بخشی از طرح اجنبی بودند. مگر نه اینکه رضاخان با دست انگلیسی بر سر کار آمد و با دست انگلیسی هم رفت؟ محمدرضا پهلوی هم با دست اجنبی بر سر کار آمد.

حالا ۸۵ سال از آن روزها می گذرد. همان مردم اما در برابر تهاجم ابرقدرت ظاهری دنیا، رفتار دیگری نسبت به شهریور ۱۳۲۰ دارند. قابی که این روزها مردم در حال خلق آن هستند، درست نقطه مقابل قاب شهریور ۱۳۲۰ است. چیزهای مهمی تغییر کرده. مردمی که در شهریور ۱۳۲۰ آن رفتار را داشتند، حالا در برابر آخرین مرحله استکبار ایستاده اند و خواهان مقاومتند. یک سمت این ماجرا حتما زعمایی است که مردم به صدق گفتار و کردارشان ایمان پیدا کرده اند؛ زعمایی که در برابر هجوم اجنبی، نه تنها معرکه را خالی نمی کنند، بلکه همراه با فرزند و خانواده ایستاده به شهادت می رسند. سمت دیگر، امت باشکوه و بصیری است که به شهادت فطرت و بصیرت خود، سمت درست تاریخ را تشخیص داده و حالا که به صدق گفتار و کردار زعمایش یقین حاصل کرده، مردانه می ایستد و مقاومت می کند. امتی مبعوث شده و بار امانت الهی بر دوش که پیش از این هم در بهمن ۱۳۵۷ به ندای ملکوتی و پیامرگونه امام خمینی (ره) لبیک گفته بود. امت بصیر و جوانمردی که بعد از آن لبیک تاریخی، ۴۸ سال تحت تربیت الهی گونه او قرار گرفت؛ رشد کرد و بالغ شد.

حالا هموست که در میدان ایستاده است. هموست که حتی در یک هفته ابتدایی جنگ که کشور رهبر هم نداشت، ایران بزرگ و عزیز و خدایی را رهبری کرد. هموست که پنجه در پنجه ابلیس های زمان انداخته و سمت درست تاریخ را فریاد می زند. این نبرد و درگیری تنها یک برنده حقیقی دارد: ملت بزرگ ایران! ■

موشک خرمشهر ۴ در تجمع شبانه مردم در حمایت از مافغان وطن - تهران، شامگاه سه شنبه ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۵

آخرین صحبت یک هموطن ایرانی خطاب به رهبر شهید انقلاب اسلامی

هم در شب های قدر به سر می بریم! آری، آقا جان، شما علی زمانه ما بودید. قدرتان را اکنون یک وطن، با بند بند وجودش، حس می کند. ولی ما ملت امام حسین (ع)، به آقا مجتبی لبیک می گوئیم؛ تا هر لبیک مان، خاری شود بر چشمان دشمن کودک کش کودک خوار.

آقا جان، بهتر بگویم بابای ایران؛ حال آسمان قلبمان بد جور گرفته است. من هنوز شما را فقط «آقا جان» صدا می زنم؛ چگونه بگویم رهبر شهیدم؟! چرا که حرف به حرفش قلبم را می سوزاند. مردم سرزمینم دوماه ربه عشق شما و وطنشان احیا گرفته اند. شاید هنوز

سخنی با

روایت

کارخانه دروغ بافی!

اظهارات مضحک دونالد ترامپ مبنی بر درخواست از ایران برای توقف اعدام هشت زن، و بعد ادعای تمکین تهران، نمونه ای دیگر از روندی است که رئیس جمهور ایالات متحده در پیش گرفته و کاخ سفید را به کارخانه تولید دروغ های واضح تبدیل کرده است.

از روایت های خیالی درباره پیروزی در جنگ علیه ایران و حتی ادعاهای مضحکی مثل تغییر رژیم در ایران و نابودی توانمندی موشکی کشورمان، تا روایت سازی درباره روند مذاکرات با ایران و ادعای تسلیم تهران در برابر واشنگتن، همگی در یک الگوی مشخص جای می گیرند: تولید دروغ برای دستاورد سازی، آن هم در شرایطی که ایالات متحده در میدان، قافیه رابه ایران باخته است. اما چرا شاهد این حجم از دروغ هستیم؟ دلیل اول، شخصیت فردی و مشکلات روانی ترامپ است که مرتباً در رسانه های داخلی ایالات متحده نیز به آن اشاره شده است.

عامل دوم، تلاش رئیس جمهور شکست خورده آمریکا برای فرار از ناکامی های سنگین در مقابل ایران و پاسخ او به موج انتقادات داخلی و خارجی است.

در آخر باید توجه داشت که این دروغ سازی های ترامپ، در چارچوب یک عملیات روانی علیه ایرانیان و ایجاد شکاف در جامعه پیروز ایران است.

قاب

رژه کاروان ورزشی ایران با نام شهدای ناودنا

کاروان ورزشی جمهوری اسلامی ایران با نام شهدای ناودنا در مراسم رژه افتتاحیه ششمین دوره بازی های آسیایی ساحلی سانیا (چین)، حضوری معنادار و منسجم را به نمایش گذاشت.

اعتراف

ترامپ همیشه عقب نشینی می کند

بررسی رفتار ترامپ در قبال ایران در یک الگوی تکراری قابل توضیح است: تهدید، ضرب الاجل و در نهایت عقب نشینی. او بارها با ادبیاتی تند از پایان آتش بس دو هفته ای سخن گفت و حتی تلاش کرد با اعمال فشار، ایران را به حضور در مذاکرات اسلام آباد وادار کند؛ آن هم در شرایطی که محاصره دریایی برقرار بود. اما وقتی ایران اعلام کرد که تحت چنین فشاری وارد مذاکره نخواهد شد، همان سناریوی آشنا تکرار شد. ترامپ در آستانه پایان آتش بس تأکید کرد که هیچ تمدیدی در کار نیست. اما درست چند ساعت بعد، با مقاومت ایران و با وجود تهدیدهای قبلی، راهی جز عقب نشینی نداشت و ناچار شد یک طرفه آتش بس را تمدید کند. این همان رفتاری است که در ادبیات سیاسی با عبارت «ترامپ همیشه جامی زند» شناخته می شود. مسئله اصلی این است که تهدید زمانی معنا دارد که پشت آن اراده ای اقدام وجود داشته باشد. در پرونده ایران، پس از جنگ چهل روزه، هر بار که زمان تصمیم فرارسیده، هزینه های واقعی، از تبعات نظامی تا پیامدهای اقتصادی، بر محاسبات کاخ سفید غلبه کرده است. در جنگ چهل روزه، قدرت و اراده واقعی ایران توسط آمریکا تجربه شد. به همین دلیل، ضرب الاجل های ترامپ بیشتر به ابزار فشار روانی تبدیل شده اند تا مقدمه یک اقدام واقعی.